

Iesu Christi, horum veltis panno menstruatae impurior Es. LXIV, 6. non nisi Sanguine Christi tincta mundari potest. Apoc. VII, 14. Porro, quod semel quotannis sanguine sacrificii super cornua altaris expiationem facere iussus est *Aaron* Exod. XXX, 10. hoc ipso ad Sanguinem Christi digitum intendi, testatur Spiritus S. Heb. IX, 7. 8. 9. Denique quod sacerdos de sanguine iuuенae ad velum sanctuarii conspergere debebat, Leu. IV, 6. hoc ipso innuitur velum irae diuiniae, quae benignam et paternam DEI faciem videre non permittit. Thren. III, 44. Ps. LXXVII, 10. præprimis Es. LIV, 7. Ast vero Sanguine Christi conspersa per fidem expiatur velumque remouetur. Conf. i Pet. I, 2. Heb. X, 19. Cap. XII, 24. Breuibus: Quemadmodum in V.T. DEUS iratus alia ratione expiari non potuit, quam sanguine sacrificiorum, hoc enim effuso expiabatur anima et remittebatur ei: Leu. IV, 31. C.XVII, 11. Sic multo magis *Sanguis Filii DEI* tantam habebit virtutem, ut iram DEI peccatis offensi lenire possit, quoties peccator attritus suum refugium illuc adornat, Heb. IX, 13. 14. non enim animalis cuiusdam, non nudi hominis, sed *preciosus Sanguis*, i Pet. I, 19. imo *Sanguis DEI proprius*, Ebr. IX, 12. seu, ut pergit Apostolus *Sanguis Filii DEI Iesu Christi*.

§. IV.

Nomen Ιησοῦς quod attinet, circa illud breuiores esse poterimus, quoniam de eo multi multa. Quidam inter Græcos originationem huius vocis quaesiuere in litteratura Græca deducentes nomen *Iesus* a verbo ιδω, σω, sano unde ιατρὸς Medicus. Alii id componunt ex voce יהוָה, qua divinitas et όν, qua virum notat, qua humanitas Christi exprimitur. Et cum ante Christum nomen יהוָה fuerit ineffabile, iam effabile factum esse volunt, interposito ω in nomine IESU, quod facit *Iehoschua*. *Quae cogitationes, quanquam ingeniosam pietatem*

B

præ-